

UNIVERZITET SINGIDUNUM
Departman za postdiplomske studije
Danijelova 32, Beograd

VEĆU DEPARTMANA ZA POSTDIPLOMSKE STUDIJE

Odlukom Veća Departmana za posleiplomske studije broj 4-136-2/2018 od 21. 09. 2018. godine, određeni smo za članove Komisije za ocenu i odbranu doktorske disertacije kandidata Saše Mirkovića pod nazivom **POLITIČKA VOLJA KAO PREDUSLOV ZA USVAJANJE I PRIMENU MEDIJSKIH ZAKONA U REPUBLICI SRBIJI**, o čemu podnosimo sledeći

IZVEŠTAJ

Osnovni podaci o Kandidatu i doktorskoj disertaciji

Saša Mirković rođen je 1967. godine u Beogradu. Diplomirani je master na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, smer Međunarodni odnosi. Usavršavao se na Državnom Univerzitetu u Luizijani, SAD, i u Evropskom centru za novinarstvo u Mاستrihtu, Holandija. Pohađao je Školu za poslovni i javni menadžment na Univerzitetu „Džordž Vašington“ u Varšavi, Poljska. Usavršavao se na studijskim putovanjima u Velikoj Britaniji, Francuskoj, Nemačkoj, SAD i mnogim drugim državama. Karijeru je započeo 1984. godine na radiju „Studio B“, kao muzički saradnik. Jedan je od osnivača Radija B 92 (1989), gde je u početku bio direktor programa i muzički urednik. Od 1993. do 2004. godine bio je generalni direktor Radio-televizije „B 92“, a obavljao je i poslove izvršnog direktora i predsednika Upravnog odbora. Kao generalni direktor Radio-televizije „B 92“ dobitnik je brojnih prestižnih nagrada za novinarsku hrabrost i promociju ljudskih prava. Jedan je od osnivača Asocijacije nezavisnih elektronskih medija, kojom je predsedavao od 2006. do 2013. godine. Kao predsednik ANEM-a obavljao je funkciju koordinatora Medijske koalicije koja je okupljala vodeće novinarske i medijske asocijacije. Od oktobra 2013. do avgusta 2016. godine obavljao je funkcije državnog sekretara i pomoćnika ministra za medije u Ministarstvu kulture i informisanja Vlade Republike Srbije. Autor je velikog broja članaka iz oblasti medija u domaćim i inostranim publikacijama i aktivan učesnik i govornik na brojnim domaćim i međunarodnim konferencijama i stručnim skupovima iz oblasti medija, slobode izražavanja i međunarodnih odnosa. Radi kao medijski konsultant. Predavač je na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum. Govori engleski i služi se francuskim jezikom.

Objavio je sledeće radove i izdanja:

- Mirković, Saša, „Finansiranje javnih medijskih servisa“, *RTS: Tajni dosije javnog servisa*, Toplički centar za demokratiju i ljudska prava, Prokuplje 2017.
- Mirković, Saša, „Physical and Virtual Performance: From The Black Ribbon, The Women in Black, to the Film Industry“, *AM Journal of Art and Media Studies* 18/2019, 129–140, FMK, Beograd.
- Mirković, Saša, „Međuzavisnost svakodnevne politike i modela finansiranja javnih medijskih servisa u Republici Srbiji“, *Srpska politička misao* (posebno izdanje), 157-173, Beograd 2019.

- Mirković, Saša, Janjić, Dragan, *Podrška inkluzivnom i transparentnom razvoju nove Medijske strategije*, OEBS, Beograd 2020.
- Mirković Saša, Zarić Maja, Martinoli Ana, Kecman Violeta, Mirković Ana i dr., *Medijska pismenost – Priručnik za vaspitače, nastavnike i stručne saradnike*, Ministarstvo kulture i informisanja i Delegacija Evropske unije u Republici Srbiji, Beograd 2020.
- Mirković, Saša, Zarić Maja: *Priručnik medijske i informacione pismenosti za javnu upravu*, Fondacija Propulsion Fond, Ministarstvo kulture informisanja Republike Srbije i Nacionalna akademija za javnu upravu, Beograd 2021.

Kandidat ima objavljen rad u kategoriji M24 čime je ispunjen preduslov za odbranu doktorske disertacije:

- Mirković, Saša, „Međuzavisnost svakodnevne politike i modela finansiranja javnih medijskih servisa u Republici Srbiji“, *Srpska politička misao* (posebno izdanje), Beograd 2019.

Doktorska disertacija kandidata *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* je urađena na ukupno 370 strana, od čega 18 strana čini spisak literature. Spisak literature obuhvata 182 reference na srpskom i engleskom jeziku, 38 zakonskih akata, 23 pravna, programska i analitička dokumenta, kao i 68 lokalnih i 30 inostranih web-referenci sa interneta. Uz osnovni tekst disertacija sadrži i naslovnu stranu, tehničke podatke o komisiji, rezime na srpskom i engleskom jeziku, sadržaj i biografiju kandidata.

Doktorska disertacija kandidata Saše Mirkovića bila je podvrgnuta proveri softverom za ustanovljavanje preklapanja/plagijarizma (iThenticate Plagiarism Detection Software). Ukupan procentualni iznos zapaženih preklapanja iznosi 10% disertacije, od čega se većina preklopljenog materijala podudara sa citiranim dokumentima vezanim za zakonodavstvo Republike Srbije i sa navođenjem bibliografskih jedinica. Na pojedinačnom nivou, po bibliografskoj jedinici, preklapanje je manje od 1%.

Predmet i cilj istraživanja

Predmet istraživanja doktorske disertacije pod naslovom *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* fokusiran je na koncept političke volje i objašnjavanje uslova koji su doveli do pojave i usvajanja medijskih zakona u Republici Srbiji. Doktorska disertacija Saše Mirkovića uzima pomenute prostore istraživanja – polje političke volje i pitanje medijskih zakona ne kao odvojene, zasebne objekte istraživanja, već kao međusobno prožeta područja kojima kandidat prilazi pišući iz interdisciplinarnе perspektive. Fokus istraživanja je na političkim praksama, kontekstualnim orijentirima i medijskim zakonima koji predstavljaju tematske okosnice ove doktorske disertacije.

Disertacija je utemeljena na praksi i iskustvu tridesetpetogodišnjeg rada Saše Mirkovića u područjima složenih medijskih i društveno-političkih sistema. Politička volja, kao i medijski zakoni se analiziraju i preispituju iz perspektive više uloga koje je kandidat tokom svoje bogate profesionalne karijere zauzimao i realizovao, te se tako kandidat u okviru doktorske disertacije pojavljuje u poziciji autora, ali i u poziciji protagoniste – aktera istorijskog perioda i konteksta o kome raspravlja i piše. Ova dvostruka, nimalo jednostavna uloga kandidata – autora disertacije

daje disertaciji poseban kvalitet i izuzetnu, hrabru autentičnost. Doktorska disertacija Saše Mirkovića ukazuje na važnost sučeljavanja pitanja političke volje kao koncepta i akta i polja medijskog zakonodavstva, te aktivno zagovara i sistematično argumentuje tezu da usvajanje medijskih zakona konkretno proističe i zavisi od prisustva i uprežanja političke volje kao svojevrsnog katalizatora i uloga. U ovom smislu, Saša Mirković disertacijom pokazuje da je politička volja usko i uticajno vezana za procese usvajanja i sprovođenja medijskih zakona, ali i za reperkusije u domenu medijskih sloboda i informisanja. Umesto klasične studije slučaja, kandidat analizira medijsko zakonodavstvo kroz više perioda, odnosno kontekstualno-političkih zona: u periodu nastanka višepartijskog sistema, u periodu međunarodne izolacije i rata devedesetih godina dvadesetog veka, u periodu tranzicije, kao i nakon 2003. godine.

Cilj istraživanja je zasnovan na nužnosti pružanja drugačijeg ugla gledanja na oblast uticaja političke volje na usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji. Kandidat Saša Mirković je u potpunosti opravdao ciljeve koje je postavio i najavio u predlogu doktorske disertacije, te je disertacijom sistematizovao i osvetlio dosadašnja sagledavanja i konstrukcije problema političke volje od strane svih relevantnih aktera medijske, društvene i političke scene. Svoju poziciju protagoniste analiziranih istorijskih perioda na specifično postavljenoj društveno-političkoj sceni kandidat je iskoristio da poveže moguća viđenja teme, pristupajući im kako iz unutrašnjeg ugla, tako i istraživački – u odnosu na dostupne izvore podataka i literaturu, stapajući akademski jezik sa profesionalnom, novinarskom preciznošću izražavanja.

Predmeti i ciljevi doktorske disertacije nedvosmisleno ukazuju na kandidatovu nameru da se doktorska disertacija *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* postavi kao polazna osnova za buduće radove u okvirima studija medija, ali i u širim oblastima političkog, medijskog, teorijskog i primenjenog rada i delovanja. Kandidat je predmet i ciljeve disertacije povezo sa dugogodišnjim profesionalnim radom u području novinarstva, politike i medija, te meta-interpretacijama uputio na važnost odabrane teme za polja savremenih teorija medija, medijskog zakonodavstva, studija politike i specifično usmerenih studija konteksta, kulture i prostora Republike Srbije od kraja dvadesetog veka do danas.

Hipotetički okvir istraživanja

Bitne i usmeravajuće hipoteze na kojima je zasnovana doktorska disertacija *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* su postavljene kroz tri velika plana koji uključuju postojeće naučne i stručne diskusije, rasprave i teze u odabranim naučnim i teorijskim domenima, lična profesionalna iskustva i merljive rezultate stručnih timova sa kojima je kandidat radio u oblastima kojima se napisana doktorska disertacija bavi, te profesionalnu aktivnost kandidata u akademskom polju unutar koje se ističe razmena iskustava unutar aktivnog rada u naučnoj zajednici.

Hipoteze od kojih kandidat polazi u svojoj doktorskoj disertaciji pod nazivom *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* mogu se razvrstati na sledeće:

1. Medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji se menja, usvaja i primenjuje na osnovu društvene, političke i kontekstualne evolucije, a ne revolucije. Ovu hipotezu kandidat prati i provlači kroz čitavu doktorsku disertaciju, a naročito od devetog do šesnaestog poglavlja.
2. Postojanje političke volje je preduslov za usvajanje medijskih zakona u Republici Srbiji. Ovu hipotezu kandidat najavljuje već u predlogu doktorske disertacije. Navedena hipoteza potvrđena je, argumentovana i opravdana napisanom doktorskom disertacijom i predstavlja jednu od okosnica doktorske disertacije.
3. Politička volja je ključni uslov za praktičnu primenu medijskih zakonskih akata u Republici Srbiji. Rečima kandidata, „...zaključujemo da u demokratskim društvima politička volja treba da podrazumeva vladavinu prava, transparentne procedure i odgovorno odlučivanje ključnih aktera. Time se stvara poverenje između predstavnika državnog aparata i građanstva kao svojevrsna kohezija za sprovođenje političke volje u zahtevnom reformskom procesu. To su preduslovi koji treba da posluže kao osnov za pozitivne promene i u drugim segmentima poput primene zakona u praksi i odgovarajućeg sankcionisanja njegovog kršenja. Time se ostvaruju reformske koristi na više nivoa, čime se podiže motivacija za dalje napore u istom smeru“ (15).

Hipoteze su postavljene na precizan i konceptualno razrađen način koji je u disertaciji dobio argumentovane razrade i interpretativna povezivanja sa brojnim primerima u savremenim političkim i medijskim istraživačkim rezultatima i teorijskim interpretacijama.

Metodologija istraživanja

Metodologija istraživanja obuhvata klasične, ali i inovativne postupke analize, rasprave, deskripcije, interpretacije i tumačenja, te komparacije i dijaloga. Te metode će biti usmerene na interdisciplinarno i/ili transdisciplinarno sagledavanje dosadašnjih disciplinarnih okvira srodnih istraživanja, što otvara doktorsku disertaciju izuzetnom doprinosu: usvajanju mogućnosti dijaloške komunikacije unutar disciplina, kroz discipline i preko disciplina. Time se akcenat pomera sa deskripcije i analize, koja preovladava u prvim poglavljima doktorske disertacije kandidata, na mapiranje i interpretaciju, kojom se kandidat služi kako bi objasnio hronološki orijentisan kontekst kojim se bavi u daljem toku disertacije.

Kandidat se posebno fokusirao na preglednu analizu velikog broja primera iz zakonodavno-medijske sfere koji obeležavaju odabrani vremenski period kojim se predlog doktorske disertacije bavi (poslednja decenija dvadesetog veka – prve dve decenije dvadeset prvog veka). Fokusiranim hronološkim pristupom sa jedne strane, a multifacetnim pristupom iz ugla aktera istorijskog perioda sa druge strane, kandidat je uspostavio odnos između neprekinute niti i konstantne isprepletanosti faktora u oblastima politike, informisanja, medija i društva koji prožima kompleksne odnose lokalne političke scene, zakonodavne aktivnosti i medijske prakse, u čemu svakako veliku ulogu imaju političke promene na području Republike Srbije sa početka dvadeset prvog veka.

Kandidat je metodološki za polazište postavio svoje stvarno troipodecenijsko iskustvo pokretača, aktera i odgovornog subjekta u polju medijske i političke scene na području Republike Srbije

kojim je testirao odnose političke volje i medijskog zakonodavstva u Republici Srbiji. Utemeljeno preplićući saznanja iz oblasti političkih nauka, teorije i prakse, kao i znanja vezana za polje studija medija, kandidat je **analizirao** koncept i pojam političke volje i zakona, te priložio argumentovanu **raspravu** vezanu za procedure usvajanja zakona u Republici Srbiji. Kandidat je predočio (opisao - **deskripcija**) međunarodni okvir za medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji, kao i ustavni i pravni okvir za medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji. Potom je pružio **interpretaciju, tumačenje i komparaciju** različitih medijskih zakona u periodu od 1991. godine do danas, uključivši i dijalošku formu razmatranja strategije razvoja sistema javnog informisanja u Republici Srbiji za period 2020-2025. Ovom intervencijom doktorska disertacija Saše Mirkovića otvara se daljim mogućnostima istraživanja, mapiranja i razumevanja faktora političke volje kao preduslova za donošenje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji, čime je ostvaren još jedan vidljiv doprinos doktorske disertacije.

Rad je metodološki postavljen na autentičan i funkcionalan način. Omogućeno je da se nova znanja o političkoj i medijskoj teoriji prezentuju instruktivno, te da se ukaže na moguće modele tumačenja društvenih i kulturalnih faktora u polju kontekstualne diskurzivnosti složenih medijskih i političkih sistema.

Kratak prikaz sadržaja doktorske disertacije

Doktorska disertacija *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* je strukturirana u šesnaest minucioznih poglavlja sa potpoglavljima i zaključkom. Priložen je apstrakt, popis literature i biografija kandidata.

U poglavlju 1 koji ujedno predstavlja i uvod, izložene su polazne pretpostavke na kojima su zasnovana istraživanja i pisanje disertacije. Kandidat je u uvodu skicirao problemske zahteve, metodološke ciljeve i, pre svega, kontekst istraživanja i rada na disertaciji.

Poglavlje 2 identifikuje osnovnu, polaznu platformu istraživanja, ključne pojmove vezane za dalji tok disertacije i međusobne odnose datih pojmova, čime kandidat gradi mapu toka doktorske disertacije koju će izvesti kroz dalja poglavlja i potpoglavlja.

Poglavlje 3 nosi naziv „Politička volja“ i razvijeno je kroz deset potpoglavlja koja identifikuju pojam, definiciju i ostala tumačenja složenosti pojma političke volje, ključne elemente, faktore i komponente političke volje, te pojam političke volje i samovolje u Republici Srbiji.

U poglavlju 4 koje se odnosi na pitanje zakona kandidat razvija tekst prateći pojam evolucije zakona, teoriju o podeli vlasti, zakonodavstvo i kodifikaciju, medijski pravo, pojam i definiciju zakona, formu i sadržinu zakona, formalni i materijalni pojam zakona, kao i vrste zakonskih i podzakonskih akata. Kandidat raspravlja i pojmove zakonitosti i nezakonitosti, posebno se zadržavajući na njihovim vrstama i kategorizaciji.

Poglavlje 5 iznosi i diskutuje proceduru usvajanja zakona u Republici Srbiji kroz nivoe predlagača, nacрта i predloga zakona, te kroz amandmane, skupštinske pretrese predloga zakona, proglašenje zakona i prestanak dejstva zakona.

Poglavlje 6 otvara perspektivu međunarodnih okvira za medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji, te daje pregled bitnih okvira u tom domenu. Ističu se potpoglavlja vezana za Ujedinjene nacije, Dan slobode štampe i Međunarodni dan borbe protiv nekažnjivosti novinara. Istaknut je značaj Saveta Evrope, Evropskog suda za ljudska prava i Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji. Opisana je i kontekstualizovana platforma za zaštitu novinarstva i bezbednost novinara. Veliki fokus ovog poglavlja predstavlja i pitanje mesta i uticaja Evropske unije i njenih direktiva i povelja, kao i mesto Organizacije za evropsku bezbednost i saradnju. Nije preskočena ni analiza uloge odeljenja za medije, predstavnika za slobodu medija, kao i analiza pozicije međunarodnih nevladinih organizacija, te razmena slobode izražavanja. Zasebnu poziciju u ovom poglavlju zauzima i rasprava vezana za Komitet za zaštitu novinara, Kuću slobode, Čuvare ljudskih prava, Član 19, Indeks cenzure i Reportere bez granica. Postavljena je i objašnjena i funkcija međunarodne i evropske federacije novinara, što na adekvatan način uvodi u ustavni okvir, koji je predmet sedmog poglavlja disertacije.

Sedmo poglavlje doktorske disertacije kandidata Saše Mirkovića bavi se ustavnim okvirom za medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji i u tom smislu prati Ustav SFRJ iz 1974. godine, Ustav Republike Srbije iz 1990. godine, Ustav SRJ iz 1992. godine i Ustav Republike Srbije iz 2006. godine.

U poglavlju 8 kandidat je analizirao pravni okvir za medijsko zakonodavstvo u Republici Srbiji, baveći se aktuelnim zakonskim okvirom, gde je izdvojio osamnaest ključnih zakona kojima se u Republici Srbiji definiše medijsko zakonodavstvo. Osim samim zakonima, kandidat se bavio i njihovim ključnim odredbama, kao i organima neophodnim za njihovo praćenje i realizaciju.

Deveto poglavlje bavi se osobenostima medijskih zakona iz 1991. godine, kao i društveno-političkim kontekstom prisutnim pre usvajanja datih medijskih zakona. Značajan je i segment u kome kandidat beleži značaj političke volje za primenu medijskih zakona u vanrednim društveno-političkim okolnostima, kao i instrumentalizaciju medijskih zakona za ispunjavanje političkih ciljeva. Kandidat izdvaja i procese primene medijskih zakona uoči i tokom građanskih i studentskih demonstracija, kao i pitanje medijskog zakonodavstva nakon konstituisanja nove vlasti na lokalnom nivou.

Poglavlje broj 10 bavi se medijskim zakonodavstvom u periodu međunarodne izolacije i rata i analizira tada prisutnu društveno-političku i medijsku situaciju, donete zakone, zloupotrebu medijskog zakonskog okvira na saveznom nivou, kao i radikalizaciju političke volje u primeni medijskih zakona nakon bombardovanja.

Jedanaesto, dvanaesto i trinaesto poglavlje za fokus uzimaju medijsko zakonodavstvo u periodu tranzicije, što uključuje analizu Zakona o radio-difuziji iz 2002. godine sa njegovim implikacijama, te Zakona o javnom informisanju iz 2003. godine i Zakon o izmenama i dopunama Zakona o javnom informisanju iz 2009. godine. Ova tri poglavlja, dakle pokrivaju tumačenje i interpretaciju društveno-političkih faktora i pitanja političke volje vezane za medijske zakone u čitavoj prvoj deceniji dvadeset prvog veka na prostorima Republike Srbije.

Poglavlja broj 14, 15 i 16 bave se medijskim zakonodavstvom u periodu konsolidacije, što uključuje raspravu o Strategiji razvoja sistema javnog informisanja u Republici Srbiji do 2016.

godine, medijske zakone iz 2014. godine i Strategiju razvoja sistema javnog informisanja u Republici Srbiji za period 2020-2025.

U sedamnaestom poglavlju kandidat postavlja zaključke doktorske disertacije koji se oslanjaju na tačke zakonomernosti primene političke volje u medijskom zakonodavstvu, pragmatične primene političke volje u medijsko-političkom konsenzusu, interakcije političke volje, finansijskog i vlasničkog uticaja u medijima, kontinuiteta političke volje aktera u medijskom zakonodavstvu, sprovođenja političke volje u medijima kao refleksije odlika društveno-političkog sistema i selektivne primene medijskih zakona kao preduslova za kontinuitet uticaja političke volje. Kandidat se posebno zadržava na pitanju političke volje i privida promena u medijskom zakonodavstvu, a doktorsku disertaciju završava raspravom o pitanjima redefinicije uticaja političke volje kao zaloga za istinske promene u budućnosti. Rečima kandidata, „Dug put treba započeti prvim koracima za ozdravljenje, uz nadu da je ključ u radikalnoj promeni političke volje kao preduslovu za usvajanje i primenu medijskog zakonodavnog okvira“ (350).

Postignuti rezultati i naučni doprinos doktorske disertacije

Transdisciplinarna doktorska disertacija Saše Mirkovića *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* je autentično postavljeno i razrađeno naučno delo. Rezultati i doprinosi njegovih istraživanja i pisanja vidljivi su kroz konstruisanje teorijske platforme koja omogućava da se u polju studija medija i medijskih sistema, političkih praksi i u polju teorijskih pristupa razradi kritička naučna teorija odnosa političke volje i medijskog zakonodavstva čiji će rezultati poslužiti kao čvrsta polazna osnova za buduća interdisciplinarna i transdisciplinarna istraživanja u području studija medija i studija politike. Nezaobilazan je i doprinos doktorske disertacije *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* studijama sećanja i autoetnografskim studijama, s obzirom na dvostruku ulogu kandidata u odnosu na napisanu doktorsku disertaciju: kandidat je, naime, istovremeno i akademski istraživač – autor doktorske disertacije i svedok vremena, odnosno kontekstualno-društvenih okolnosti koje se ukazuju kao stub postavljanja, izvođenja i razumevanja disertacije.

Sličnih naučnih interdisciplinarnih istraživanja odnosa političkih studija, studija medija i studija društvenih kontekstualnih sistema u Srbiji nije bilo do sada. Zato ovaj rad otvara novo hibridno polje za buduća istraživanja i rasprave. Doktorskom disertacijom *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* ostvaren je naučni doprinos na metodološkoj razini: obrt od praktičnog u kontekstualno mapiranje medijsko-političkih pojava i njihovo tumačenje u odnosu na društvo.

Mišljenje i predlog Komisije o doktorskoj disertaciji

Na osnovu izloženog Komisija je mišljenja da doktorska disertacija *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* kandidata Saše Mirkovića po temi, pristupu, strukturi i sadržaju rada, kvalitetu i načinu izlaganja, metodologiji istraživanja, načinu korišćenja literature, relevantnosti i kvalitetu sprovedenog istraživanja i donetim zaključcima zadovoljava kriterijume zahtevane za doktorsku disertaciju, te se može prihvatiti kao podobna za javnu odbranu.

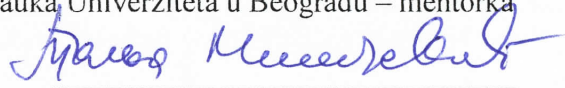
Sagledavajući ukupnu ocenu doktorske disertacije kandidata Saše Mirkovića pod nazivom *Politička volja kao preduslov za usvajanje i primenu medijskih zakona u Republici Srbiji* predlažemo Veću departmana za poslediplomske studije i Senatu Univerziteta Singidunum da prihvati napred navedenu doktorsku disertaciju i odobri njenu javnu odbranu.

Potvrđujemo svojim potpisom, pod punom profesionalnom odgovornošću, da su podaci u Izveštaju verodostojni i u potpunosti tačni, uključujući tačnu kategorizaciju naučnoistraživačkih rezultata kandidata, a sve u skladu sa Pravilnicima i aktima Univerziteta.

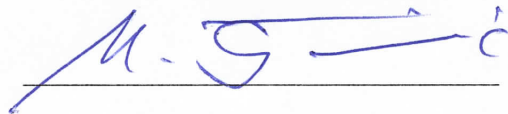
Beograd, 12. 10. 2021.

Članovi komisije

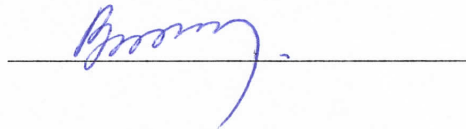
dr Tanja Mišćević, redovni profesor
Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Beogradu – mentorka

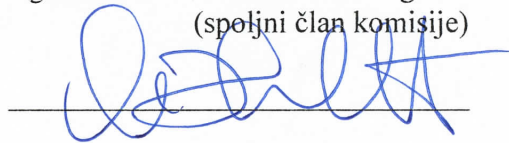
dr Miodrag Šuvaković, redovni profesor
Fakulteta za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum

dr Jelisaveta Blagojević, redovni profesor
Fakulteta za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum

dr Miloš Živković, redovni profesor
Pravnog fakulteta Univerziteta u Beogradu
(spoljni član komisije)

dr Dragana Stojanović, vanredni profesor
Fakulteta za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum – komentorka

